

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTHECA CATALUNYA I NAUQUES INDIQUENS. 4 pàgines il·lustrades PAISOS DE UNO POSTAL. 5 Cts. ANY IV Barcelona, divendres, 4 de janer de 1907 NÚM. 325 REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTHECA CATALUNYA I NAUQUES INDIQUENS. 5 pàgines il·lustrades Cts. 5

PLANOS CHASSAIGNE FRERES

PARIS, 1900: Medalla d'Or
LIBRE, 1905, Diploma d'Honor
AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUERS
Passaig de Gracia, 84, ent.-BARCELONA

MOSAICS E F ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8

ROBUSTINA
DURAN Y ESPAÑA

COSMOS FOTOGRÁFICO
Especialitats ab caràcter exclusiu:
Plaques negatives "Cadett", (les millors).
Plaques positives "Cadett", (les millors).
Paper celoidina mate y brillant Satrap.
Paper bromur mate y brillant Satrap.
Paper bromur "Cosmos", (plati mate).
Postals celoidina mate brillant y Satrap.
Postals bromur mate y brillant Satrap.
Postals bromur "Cosmos", (immellorables).
Postals "The Brom", (artistic reclams).

JOSEP N. NOGUERA
Corredor Colegiat. - Rambla Santa Mònica, 15, interior.
Col·lecció de capitals. ADMINISTRACIO DE FINQUES.
Compra - Venda. - Hipoteques. - Frèstams ab devolució
plassos al 4 y 1/2 per 100 anyal. - De 10 a 12 y de 5 a 7. - Telefon 2,292.

PASTILLAS MORELLO
L'advocat Trinitat Monegal ha traslladat son despatx y domicili al Passaig de Gracia, 95, pla segon.

PHONO
Aparells pera tocar el piano 3, Plassa Reial, 3

PELLETERIA LA SIBERIA
20, Carrer Santa Agna, 20
Existencies en colls de marta, chinchilla, astrakan y mongolia. - Jaquetes y abrics lous de Hudson, astrakan Perslauer y Ocarau. - Variat assortit en bols de ploma. -
PREU FIXE ON PARLE FRANÇAIS

DR. TUTAU Malalties de la pell y cabell. Consell de Cent, 293 (entre Rambla de Catalunya y Balmes). De 11 a 1 y de 7 a 8.

LA SENYERA
Revista Ilustrada setmanal
Número 20 centims: Trimestre: 10 rals
Sortirà'l dissabte, dia 5 del corrent

Administració: Comtal, núm. 12, entresol.-Barcelona

GERRES
PERA LLET
Aquestes gerres són fetes d'una sola peça, de planxa d'acer fortament ennyada, ab lo que no hi ha cap recó ont pugui quedarhi restes de llet que fermentin. La boca es ample y permet una fàcil llimpia, responent com cap altre a totes les exigencies higieniques. -
David Ferrer y C., s. ca. c.
6, ESCUDILLERS, 6 - Barcelona

en l'obra de Catalunya: així's destruí l'autogovern de catalanistes y republicans, aquest suïcidi de les dues forces considerables que vivien y actuen en la vigent restauració patriòtica.

Nascent en temps oportú, segons indica el nombre de socis fundadors, el Centre Nacionalista Republicà s'ha posat a prova per aquest any 1907 que començem. Haurà d'estar en íntim contacte ab la multitud, realisant un seguit de treballs polítics, produint una irradiació social vigorosa de la massa. Xifrarà la seva missió en contribuir a l'enfortiment de la centralització, a l'instauració d'una República de Republicans autònoms, a l'enllaç vivent y indissoluble de l'estabilitat ab l'evolució, dels interessos historics ab el progrés, del llogat de les generacions desaparegudes ab una vida nova consagrada a les lletres y practiques d'una gloriosa democràcia.

Es hora de fer an els catalans conscients de que la centralització y la monarquia no poden produir res més que oris destructores. El règim d'avui no té marge per les nostres ambicions nacionalistes. Si Catalunya volgués, en bloc, trascendir monarquicament, canviant els partits dinásticos, o creant un nou partit, o truncant ab tota la seva gran forma a les portes de les més altes institucions, Catalunya fracassaria d'una manera deploable. Si's fés l'illusió de donar a l'Estat tota la seva sang a cambi de reformes de llibertat y autonomia, la realitat vindria seguidament a demostrar que aquesta illusió es un impossible.

Perquè tot demostra que l'ideal català no té camí en l'actual estat de coses. La monarquia espanyola no's pot assimilar a la d'Anglaterra, n'ls nostres dinásticos tenen per model an en Gladstone, quina llarga vida pública fou exemple de continua adaptació a condicions y ideals novells, progressius y amples. Estem nosaltres sotmesos a institucions y homes radicalment oposats als nostres afanyes, que no's comprenen n'ls compendran mai, perquè tenen sentiments y mentalitat roques y absolutistes.

Per això s'ha constituït y creix meravellosament el bloc nacionalista republicà. A la política gris, indefinida, vaioant dels temps ja vists, se substitueix ara una política netament democràtica, que nega alhora la centralització y la monarquia, les institucions y ls homes actualment en el poder.

Y cada dia serà més nombrós aquest estol de l'esquerra nacionalista. El faran créixer les necessitats del treball social, les noves energies despertades arreu, l'urgència de solucions catalanes, la raó y la vida ab la seva empenya inexorable. Li donaran vigor y ambient els desenganyos que han de venir a somarse als ja rebuts, els nous agravis que insublimment han de portar-se les lleis de jurisdiccions promulgades y promulgables. Y l'exigiran segurament la fecunditat de les lletres que s'apropen, els triomfs que han d'essorne corolari.

Creiem nosaltres estèril tot treball encara indecís entre la monarquia y la República. Emersades en profit de Catalunya les colossals energies necessaries pera determinar una petita influència sobre el vigent règim, seria no probable, sinó seguita l'autonomia. Y regonogada la realitat, en quan declarau inútil tota esperança en sentit monarquic, els aconeteiments se precipitarien, el progrés y'l triomf se veurien accelerats, l'esforç vital no tindria l'objectiu d'un resultat precari.

Com els pobles que saben tenir morts darrera les generacions vives y una terra ab historia desotallat seu peu, però no una terra ont els morts y l'història siguin la llei y'l torment dels vius, així Catalunya, arribada a la vitalitat transcendent, deu evitarse'l torment y la llei de les idees mortes, de la política gris y vaioant, despullant-se, en la lluita per l'aventur, dels malentesos y encoiciments que ofeguen l'esport y enervon la voluntat.

Totom ho veurà aviat a Catalunya això que es punt de partida de la nostra associació nacionalista. Lo estèrilment indecís ha de conortarse. Lo que ha mort se ha d'enterrar. Y la vida, una vida de treball individual y col·lectiu per entar consagrada a les llibertats del poble, ha d'infundirnos esperit y empena pera anar endavant sempre, irradiant el goig del nostre campament alhora republica y patriòtic.

Punt de partida
Constituim dema'l Centre Nacionalista Republicà. Estarem presents quasi tots els set cents fundadors, patents de la nostra devoció y entusiasme per la novella entitat, posant ardidament en marxa la nostra actuació, una consciència y una vitalitat col·lectives al servei dels ideals.

No ve'l no Centre a desviar l'acció social, triomfadora de Catalunya. No es el seu fi desfer ni dissoldre cap dels nuclis vivents, arrelats en la feconda entranya del nostre poble. No porta en l'esperit cap malentes, ni en la voluntat cap impuls aventurer.

Ve a enfortir y aixamplar l'acoll catalana, a donar-li un nou vigorós motor, a assegurar-li un triomf irresistible. Aspira a integrar en un bloc formidable les forces liberals del nacionalisme, fins fa poc inactives, inertes y inefectes, o per confuses en altres nuclis de vida conservadora, o per aïllades en la massa inconscituda de la patria. La seva voluntat tendrà a constituir y crear, emersantse en treball saní, imantant als patriotes republicans en el sentit d'una cooperació ben ampla, propulsora d'un constant progrés. Y la seva ànima col·lectiva, saturada d'ideals de renovació, se sentirà intensament posseïda del desig de les llibertats populars, que són fonament y garantia de tota civilització.

Així serà efectiva una major vitalitat.

Carta de Buenos Aires
Moltes y molt interessants són les noves que podria comunicar respecte d'aquest país, de son progrés y de son ràpid desenvolupament, però ara per ara valga a concretar-nos a les que considero de més interès per als lectors d'El Poble Català.

Es una d'elles y molt transcendental, l'haver sigut confidat la cartera de Negociis Exteriors al doctor Estanislau S. Zaballó, distingit home públic que professa y sent un fervorós culte a l'Espanya y a la seva filla.

proposà la fundació d'una biblioteca clàssica espanyola pera la que ha regalat cinc cents volums y ha donat una conferència notable sobre gramàtica y literatura castellana que li mereixen el títol de president honorari de la Societat.

Aquesta antecedença explica perquè'l nomenament del doctor Zaballó fou rebut ab gran alegria per tots els hispanos residents aquí, y que una nombrosa representació anés a presenciar l'acte del jurament, en el saló d'actes de la presidència de la República.

El dia primer de janer de 1907 complirà cinquanta anys de vida la Societat Catalana de Socors Mutus denominada Montepi de Montserrat, y pera celebrar-ho, la Junta directiva de la biblioteca instituí té en projecte solament que l'universitat ab una funció religiosa, ja que n'la diada n' l'estació permetten altra mena d'actes. Admetia té resolt admetre com a associades les mullers dels socis y a les dones catalanes fonties així partícipes de les aventures que aquella Societat ofereix als seus associats.

El parlar d'aquesta me recorda que fa pocs dies, un dels, en Frederic Carola Vidal, germà de l'escriptor català, don Antoni, desaparegué d'entre nosaltres repentinament, víctima d'una hemorragia cerebral.

També hem sofert la dolorosa perduda del doctor don Antoni Palau, nascut a Lleida l'any 1838. Graduat de moige ingressa com a tal en l'Armada, essent deportat a Fernando Poo per no haver-se volgut subjectar a una imposició del Govern central en unes eleccions.

Vingut més tard a aquesta República, com a moige de la corbeta "Navarro", desertó de ella així que li fou possible, y s'ha establert a la capital de la província de Tucuman, ont exorcia ab llibertat sa professió, que tingué d'abandonar perquè'níngü li pagava els honoraris dels seus serveis, y ell no passava comptes pera cobrarlos. Era graciós sentit comptar l'embaràs que així li causava.

El doctor Palau, la República li deu el magnífic establiment de banys termals de Rosario de la Frontera, descobert per ell y per el consultiat a costa de tota mena de sacrificis.

La col·lectivitat catalana establerta en l'Argentina ha perdut ab el doctor Palau un dels seus talents més sobresortits, una bondat superior a tot elogi y un caràcter empenyós y decidit que li feu portar a terme lo que per molts no s'ha cregut possible realitzar.

A causa de comensar les festes de la unitat, que permet esser extraordinària merces a les darreres oportunitats pluges, hi ha extingit la manca de braços, malgrat haver desembarcat aquí, durant el passat novembre, una de 50.000 immigrants, pobres jornaleros de la major part d'ells, que venen a aprofitar als entrants jornals que s'paguen aquí en aquest país, se veu retornar en abril o maig a les seves terres ab un grup de diners que more d'ells potser no havien somniat mai veure's aplicats a les seves mans.

Grèria incompleta aquesta carta, si no l'acabés desitjant als llegidors d'El Poble Català un venturós any nou, y a Catalunya un perenne dia de gloria.

PANTALEO J. DEU
Buenos Aires, 7 de desembre de 1906.

Tot passant
SIGUEM OPTIMISTES!

Bon comensament d'any. A Sagunto l'han inaugurat ab un moti per mor dels consens. Resultat del mateix: dos morts y sis ferits. A Alacant, el mateix dia, almorçà per la mateixa qüestió, ab un moti y vuit ferits de les resultes.

Hem vist una nova manera, y ben radical, de suprimir l'olivió impost, manera de la qual fins aquí n'ingit havia dit paraula, però qu'el Govern sembla disposat a realitzar prácticament, com ho demostren els fets de la ciutat valenciana y de la capital alacantina. Y hem de confessar que'l procediment no pot esser més nou, ni de resultes més positius. Suprimint de mica en mica els consumidors ab successives y moltíssimes aplicacions de pillores manzer, qui pot dubtar de que a l'últim quedarien totalment suprimits els consums y fins tota altra mena de contribució, tant directa com indirecta? Perseverin, doncs, els representants dels pobles públics en el sistema inaugurat, que es el bon camí d'arribar dintre poc, y d'una manera definitiva, an aquella supressió dels consums promesa de tant temps y que ja desesperavem de veure mai passar de projecte.

Allrament, l'any ha comensat també ab l'impressionant d'un periodista, el director del Diario de Mallorca. No sé qui fou el que primer remarcà que mai era tant perseguida la premsa com en temps de Governes Liberals. Lo que no s'ha esbrinat encara, es si aquesta persecució obegia a que'l periodista, pera desacreditar el liberalisme dels nostres governants, s'entregués expressament a falsedades de ploma a fi de ferse processar y empresonar, com si estessin en epogues de furiosa reacció, o si's governants els perseguïen com a protesta indirecta del calificat de liberals que venen obligats a plantarse damunt pera dir alguna cosa, calificant que gaire bé representa una ofensa en aquesta clàssica terra de l'absolutisme.

De totes maneres, siguin les que vulguin les causes que'l produïren, el fet de coincidir les situacions liberals ab les èpoques de major persecució de la premsa és innegable, y l'impressionant del periodista mallorquí representa segura penhora de que persistirà en lo futur tant benaurada coincidència.

A tot això, de Madrid ens es la nova de que en Navarro Roquer, qual nom té'l s'estrident y símbol d'un espanyol de partit, treballa sense repòs en el ministeri de Hisenda, nova que's pot considerar com equivalència d'una directa invitació a ficarse la ma a la butxaca de l'hermillia, y sembla que'l ministre d'Instrucció prepara un decret creant el Patronat pera l'educació nacional, lo que vol dir que ja podem despendirnos de veure mai plantada en la realitat semblant educació, perquè'l nostres governants, així que han creat l'organisme que ha de realisar qualsevol cosa, ja's queden tant descaucats com si la cosa

fos realitzada y mai més se'n recorden; y'l nostre governador ha declarat públicament, solament, que comptava ab el concurs de la Divina Providència pera descobrir als autors de les darreres bombes.

Després de tot això, dignimne, senyors, si no hem comensat l'any ab bona estrella, si tot no va inmillorablement en el millor dels estats possibles.

J. PONS Y PAGES
NOTES AL DIA

DIPLOMATICS
D'ies endarrera parlavem dels nostres ambaixadors diplomàtics, ministres plenipotenciaris y principalment embaixadors, que costeg a la nació una millonada sense cap profit al revés, pera desacreditar en marrades y escandols que n'ingís oïda de posar en clar.

Ara hi ha tráfec a les grans embaixades pel cambi dels titoladors de França a Madrid y de la Gran Bretanya a Washington.

Advertim que lo millor pera nosaltres seria suprimir de cop y volta legacions y embaixades, deixant consuls generals ben arreglats y «conarxats de negocis» prop de alguns governs ab els que hi tenim algunes relacions, que no són molts ni molt importants. L'encreuat de negocis no necessita credencials de què d'Estat a què d'Estat, ni l'estatge pompós en palaus pera donar festes grans. Acreditat pera'l ministre de Negociis Exteriors del país ont s'envia, pot negociar de la mateixa manera que l'embaixador, ja que no hi ha cap rei que governi.

Y així de que no venim els reis y de la facilitat de mantenir el representant d'un Estat comunicació permanent ab el govern que l'mana, n'ha sortit una transmutació de la diplomàcia, que ja no dirigeix cap negociació no trascendental, ni s'enganya incidental. Un embaixador, doncs, que costa tant o desment molt duros a l'any, no ha de fer res més que fer bona cara als personatges influents de la capital ont s'el té y guanyar influència per damunt dels altres representants estrangers.

Així com els venedors per allà el segle xvi foren els erudits de la diplomàcia, tal com s'ha entès fins ara: llesta, curiosa fins a l'espionatge, demoradora pera guanyar temps, que es or per qui vol empendre una guerra o a passar davant dels altres, -arals nordamericans han inventat la diplomàcia sense eufemismes ni etiquetes, en motges de camuflament (els plagues) com els diuen, bona para que no fessin més papers els grans enemics, que els generals de milícia que'l President envia tot sovint a les Corts d'Europa.

Aquelles intrusions a la «carrera», forjades perquè'l americans se l'han haguda de improvisar, com tantes robes de la màquina de l'Estat, han sigut favorables pera homes notables veraderament, escriptors que no estan preparats pera funcions tant «dialéctiques». Ara hi ha, per exemple, el periodista Whitelam Reid, que es embaixador a Londres després d'haver-hi sigut a París, y a París White que ho es a Roma, com sigut ministre a Madrid el gran poeta Russi Lowell, a qui li toca comensar l'Intervenció dels Estats Units a les Antilles, alia per l'any 1877, y del comensament de les relacions internacionals dels Estats Units data el comensament d'un senzill impressor pera representarlos a Europa, un impressor que's deia Benjamin Franklin.

Algunes grans nacions han seguit així, com, donant poders pera representarlos a savis y literats. Aquí a Espanya varen esser ministres plenipotenciaris en Valera y en Palaco, com sigut embaixador a París l'Albareda; però s'ha de dir que ho foren perquè estaven flots en partits polítics y no per mèrits personals que's donessin prestigi extraordinari.

Fransa ho va fer enviant a Washington an en Jusserrand, autor d'una magnífica historia de la literatura anglesa, y la Gran Bretanya ho va fer per primera vegada, -perquè en el servei diplomàtic, com en tots els serveis de l'Estat britànic, hi ha una estricta gerarquia tradicional -enviant a Washington a Mr. Bryce, l'eminent historiador del Sacre Imperi Romà y de la moderna America del Nord. Mr. Bryce passa del ministeri (Secretaria) per l'Andalucía, sense haver tingut cap càrrec diplomàtic.

La coincidència de que's dos embaixadors més influents a Washington no siguin de carrera, es molt significativa, y demostra una premeditació molt justificada. Qui hi han de fer entre mitg d'aquella gent aspra y «en manegues de camisa» els marquesos y senyorsos planxats y cerimoniosos? Perdrol temps y influència, que es tot lo que s'ha de obtenir, que's vincula negociacions espinesques, que's venen els posats davant el Govern que's paga convertent directament per telegram o per telefon les parts interessades. Y mentrestant, l'home d'estudi's farà escoltar com el marqués no ha de conseguir mai.

Les dues diplomàcies, de l'espionatge venecià y de la duresa llaqui, s'han somat en uns diplomàtics que són els darrers d'arribar. Els japonesos varen provocar la guerra ab els russos y no deixaren ni una hora de perseguirlos a Europa com els acorralaven en la Manxuria. Tant el baró Kurino, que a Sant Petersburg aguantà's tres mesos de negociació fins a donar el cop, com el senyor Hayashi, que a Londres parlava tot el sant dia ab polítics y estatistes, com el senyor Motono que fela lo mateix a París, varen donar una lliçó als mestres de les «candilles». Sense comptar ab un enviat sense poder y sense responsabilitat, el senyor Yvonne, que de Londres a París, de Viena a Roma no parava mai donant conferències, acceptant tots els convits pera encabir-hi un discurs, enviant articles als diaris y fent que a tot arreu li sortissin sempre informacions vantatjoses a sa causa.

El francès, ab l'art ja molt més refinat d'una rasa vella, han seguit una conducta semblant pera atraure als governs y als pobles que's li eren hostils.

La República ha trobat embaixadors que li han servit y li serviran molt, en persones que no semblaven adaptables a les complicacions encanecades del «protocole». Genteta de res -lo que es una bona educació del poble -s'han assegut en les cadires daurades y han dinat y han conversat segons el ritual de les Corts de Madrid, de Roma o de Londres.

Quan els «grands» de la carrera felen ximpleries y's descaucaven, com aquell duc de Montebello y'l marqués de Reverseaux, se lliuaven els dos Cambron (en Pau a Londres y en Juli a Madrid) en Barrero, que fou comendador en Pichou periodista de flamarada, un ministre de Negociis Exteriors, en Constant advocat y escriptor provincial.

Tot això demostra que'l mandarinat de la diplomàcia es una moliçanga, y que'n pot

esser mestre un burgès qualsevol, abir de Venècia, com avui de França, y fins un home de «rasa inferior».

Moviment autonomista

Ateuon Catalanista de Gracia. - Aquest Ateuon celebra Junta general ordinària el diumenge, dia 6 del corrent, a les quatre de la tarda, en son hostatge social.

Associació Nacionalista Radical «Progrés». - En son hostatge del carrer Baix de Sant Pere, núm. 2, y ab motiu de reopelonal als elements del diolòt «Centre Nacionalista Radical», celebrará avui, divendres, a dos quarts de deu del vespre, una vetllada política en la que's senyors Vives, Da Solís, Grata, Sala y Sabat, a més d'expresar somerament l'història de la Corporació puntualisant la seva situació en els moments actuals, dirà'l del camp nacionalista.

A dit acte, que serà presidit pel doctor Martí y Julia, de l'Unió Catalana, poden donar-hi per convidats totes les entitats democràtiques y progressives.

Lliga Regionalista. - Aquest vespre celebrará sessió la Junta directiva d'aquesta entitat pera aprovar la reforma dels seus estatuts y fixar la fetxa de la celebració de la Junta general que ha de sancionar la referida aprovació.

Vic. - La Junta directiva de l'Associació «Catalunya Vella» ha quedat constituïda en la forma següent:
Don Josep Fatjó, president; don Manol Moré, vis president; don Joan Orri, tresorer; don Josep Costa, comptador; don Ramon Farres, secretari; don Valentí Anglada, vis secretari.

Sessió de germanor. - En la sessió que celebraran dema dissabte, a dos quarts de deu del vespre, en el local del carrer d'Esquerra de la Barceloneta, 8, principal, estatge de l'Associació Popular Catalana, La Nació Catalana, l'Agrupació Escolar Catalana, «Ramón Llull» y el Foment Popular de la Sardana, faran de la paraula, en representació de la primera els senyors Bonaventura Riera, E. Pontent i Verdader y Rafael Polch y Capdevila, per la de «Ramón Llull» els senyors Cabana, Laureà Dalmau y Diego Ruiz, pel Foment Popular de la Sardana, a més dels senyors Ramon Sal y Antoni Martí, que executaran a l'oboe y piano, la sardana «Records de la Font Píent» del mestre Noví, parlaran els senyors Enric Sigüés y J. Sanxo y Farrerons; y per fi, faran de la paraula un nom de La Nació Catalana els senyors Josep Llançny y Josep Malfre.

Com a obra del «Foment», al final de la sessió s'executaran a l'oboe y piano sardanes dels millors autors de la terra.

Vilafranca del Penadés. - El dia 1 del mes que corre, el diputat per aquest districte senyor Zulueta donarà una conferència al Foment Autonomista d'aquesta vila, desenvolupant el tema «Descentralització, Autonomia y formes de govern». La Junta del Foment fa constar que la conferència serà pública.

Associació Artística Catalana del Poble Nou. - El dia 1 tingué lloc la anunciada vetllada poètica-artística, que de naven en el local d'aquesta entitat els senyors Garriga, Trullas, Perdigó Hostono (R. y M.) y la senyoreta Bora. Al final el soci Joan Garriga pronuncià un discurs encoicint de l'obra del nacionalisme y críticant ab savoria y justa paraula l'acció dels polítics espanyols.

Juventut Autonomista. - En el local d'aquesta entitat (entre de les Arts), tindrà lloc el dia 19 d'aquest mes l'inauguració d'una serie de conferències, anant la primera a càrrec del conegut propagandista don Joan Puigmal.

Hospitaler de Llobregat. - Continuant la serie de conferències polítiques que ve donant el Foment Autonomista d'aquesta vila, la de dema es a càrrec de don Josep Martí Sabat, ab un interessant tema.

Balaguer. - La nova Junta directiva de l'entitat Jovent Autonomista Català, de la sudada ciutat, ha quedat constituïda en la forma següent:
President, don Josep Cabecoran; vispresident, don Josep Cera; secretari, don Delfí Ort; vis secretari, don Josep Anger; tresorer, don Candi Portús; bibliotecari, don Enric Comes; vocals, don Josep Hortat y don Josep Gilavert.

Com quel sentiment autonomista cada dia forma major atmosfera en aquella població y ve creixent el nombre de socis de l'entitat, també acordà traslladar-se de local per esser insuficient el que fins ara ocupava.

Se recorda la situació en que's bona part dels presos y exiliats se troben, acordantse per unanimitat que comença en acta'l sentiment de tots els presents, esperant que aviat gaudeixin de la llibertat.

Agrupació Escolar Catalana «Ramón Llull». - Dema, a dos quarts de deu del vespre, celebrará aquesta entitat, de acord ab altres elements, una vetllada literària, en la que hi pendran part els senyors Miquel Cabana, Diego Ruiz y Laureà Dalmau.

Com que l'entrada a aquest acte serà per rigorosa invitació personal, els que's desitgin adquirir alguna deuran sollicitar-la prouviament recontagats per un soci.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de l'Indústria. - Soció Permanent de Socors Mutus. - La conferència que havia de donar an aquest Centre don Ramon Albó y Martí, disertant sobre'l tema «Necessitat, en nostres dies, d'Associació y de que aquesta s'ocupi de qüestions obreres y socials. Tasca que pot realisar el C. A. D. C. I.», y se celebrará, dissabte, a les deu de la vetlla.

«La Senyera». - Dema comensarà a publicarse aquest periòdic d'informació gràfica, que promet cridar poderosament l'atenció, tant per la presentació com per les distingides personalitats literàries que hi col·laboren.

En son primer número publicarà un article de don Miquel i de J. G. Oliver.

Desitgem bona y llarga vida a la novella publicació.

Sessió de l'Ajuntament

Després de la presidència del senyor Sanllehy se celebra la sessió a l'edifici de la tarda. Se llegix i s'apropa l'acta de la anterior.

Despatx oficial

Jose Florals de la Barceloneta.—Se llegix una comunicació de la Lliga Regionalista, d'aquesta barriada, convidant a l'Ajuntament a que Jose Florals organitzés per ella i quinta festa de repartició de premis l'indica lloc el dia 6. S'acorda assistir-hi i enviar-li la Bauda Municipal.

Monument d'arcs de barri.—Se procedeix al moment d'arcs de barri per a cobrir algunes vagues.

Junta d'ubidua de Clotchs naturals.—Se prenen diferents acords referents a adaptació personal d'aquesta Junta.

Mocions

La reforma interior.—El senyor Pinilla demana a la ponència que estudi la reforma interior de Barcelona, algunes explotacions que pugui calmar les ansies dels obrers.

El senyor Bastardas, de la ponència, li contesta en un sermó parlamentari, dient que en tot assumpte té d'arribar abans de tot el que és el desig de la reforma interior de la ciutat.

Afirma que no trobaria res de començar l'enderrocament al després de tancar d'acabar-lo. Dita que tota bona de bon desig de la reforma s'acabi en bones condicions.

Afirma que en les discussions hagudes sobre aquesta qüestió s'ha lluitat molt, però els representants del Banc, defensant els seus interessos, no volien transigir en res mentre els regidors no volien arribar a una ruptura.

Dia que no obstant, després de molta discussió s'ha arribat a encaixar molt bé la cosa.

Audició a la reunió celebrada abans de

abrir en el domini de l'arcalde, dient que en ella s'acorda convocar una reunió a fi de resoldre en ella les darreres dificultats. Dia que les representants que han arribat a les reunions han tingut de consultar els diferents punts de l'assumpte al Consell d'Administració, al març de Comillies, etc., essent aquestes consultes la causa de la lentitud amb què s'ha procedit en aquesta qüestió.

Afirma que després d'això, tot el que el senyor Abadell ha treballat abans de tota la fe i el punt d'entusiasme, però que s'ha de tenir en compte que no obstant i aquest treball i no obstant que fos aprovat el projecte de reforma pel Govern, no podrien començar-se les obres fins d'agost vuit o deu mesos.

El senyor Pinilla agraeix les paraules del senyor Bastardas, donant-se per satisfet ab ellos.

Amnistia, mendicitat i companyonisme.—El senyor López proposa que l'Ajuntament dongué mercès al senyor Sanllehy i als diputats i senadors que han lograt que vingui l'amnistia.

Igualment demana que s'inguin mercès als senyors Urcelay, Pinilla i Puig i Alfonso, pels treballs realitzats en l'assumpte de la mendicitat pública.

Dirigeix grans elogis al senyor Sanllehy, calificant-lo de company dels regidors, per la defensa que ha fet d'aquesta en la referent a l'assumpte de les bombes.

Parlen sobre aquest assumpte els senyors Vala i Vicens i Puig i Alfonso, tancant el debat el senyor Sanllehy, qui dona mercès als regidors per les seves paraules.

Puig i Alfonso.—El senyor Zardo, qui feta molta dies que no assistia al Consistori, privant de aquesta manera d'un rató d'entusiasme als regidors, públic i premsa, s'aixeca a dir i a parlar, com sempre, amantant un bat i bull que ni ell mateix s'entonia.

Denuncia l'abús de la companyia de tramvies de Sant Andreu que transporta com a vagons de mercaderies la roba bruta de Barcelona.

Dia que quan un empleat d'aquesta companyia fa marxa endavant de casa, per castigar l'envia a prestar servei a la línia de Can Tunis, però que, mercès a la construcció dels cotxes que fan aquell servei, resulta que no sols se castiga a l'empleat, sinó que també se castiga al públic.

Parla de l'expedient Ferran.

Pregunta que s'ha fet de la proposició per ell presentada fa dues o tres sessions i presa en consideració pel Consistori, referent a que l'Ajuntament se mostrés conforme al projecte de l'el d'Associació.

Dia que preguntat al senyor Bastardas a quina Comissió va anar a parar aquella proposició i què li respon Bastardas li contesta que a la d'urbanització i obres.

El senyor Bastardas.—Devia esser el dia de Ignorants. (Grans rialles).

El senyor Pinilla, contestant al senyor Zardo, li dia que de l'expedient Ferran n'és jutge el senyor Pla i Desiel.

Manifesta que la raó amb què s'ha anat en aquest assumpte es deguda a no volguer preferir els costats de la dreta.

En quina a la proposició referent a la l'el d'Associació recorda que els senyors Vala i Duran han sigut designats per la Comissió de Governació, però que junt amb els regidors que nomenen les altres Comissions, proposin lo més convenient.

El senyor Bastardas confirma les paraules del senyor Pinilla, afegint que ell proposa a la Comissió de Foment que un dels dos regidors designats per estudiar l'assumpte, sigui el senyor Zardo.

Aquest realitza l'agraïment les paraules dels anteriors regidors.

Comoditat pública.—En nom d'aquesta comoditat, el senyor Giménez demana que desapareguin les canals de tota els edificis de Barcelona.

Converteix la moció en proposició per a efectes conseqüents.

Com sigui que el senyor Giménez ha barrejat amb aquesta qüestió el nom de la Comissió d'Hisenda, s'aixeca el senyor Layret para dir que aquest assumpte no pertany a aquella Comissió, però al Consistori.

Intervé en el debat el senyor Bastardas, para dir que la Comissió de Foment acorda quan se parli d'aquesta qüestió, respectar aquells canals que siguin de caràcter històric o artístic i ab el qual els demana una relació dels edificis que tinguin canals de aquest caràcter, als tancats d'arcalde.

Manifesta que aquest acord no vol dir que no s'obligui a posar tuberies en tots aquells edificis canals no s'inguin per a un caràcter ornamental o artístic, puix la Comissió de Foment crea que les ordenances municipals són fetes per tots.

Rectifica el senyor Giménez donant-se per satisfet amb les paraules del senyor Bastardas.

El senyor Rubió, intervenint en la qüestió dia que s'acorda que la discussió hagi pres el seu artístic que ha pres, per quant ell, portante la qüestió en aquest terreny dirà alguna paraula que d'altra manera no hauria dit.

Dia que ell al suscitarse aquesta qüestió va anar al carrer del Bisbe i va veure que aquells canals allí hi estan molt bé i y pona—dia que tothom que s'hagi preocupat de coses artístiques els hi trobarà bé. Això no vol dir—afegix—que senyors que com el senyor Giménez, mai s'han preocupat de coses d'art, trobin que les canals aquelles, al carrer del Bisbe hi fassiu nosa.

Admetes que que faria feliç que per les paraules de la Catedral hi baixessin tuberies. Ara, el senyor Giménez té tanta potència...

El senyor Giménez.—Tinc la força de la joventut. (Grans rialles).

El senyor Rubió.—No m'alegro. Si té tanta potència, dia que pugui obligar als senyors de dintre de la Catedral a fer passar les tuberies per les capelles, fassiu, que no m'illareu.

El senyor Giménez rectifica insistint en les manifestacions anteriors.

Censura.—El senyor López dia que s'ha donat la cassantia a diferents escriptors de

Comissió oferint-li en canvi un lloc com individuals. Odrà l'atenció de la Comissió sobre aquest assumpte, que ell crea que s'ha portat d'una manera il·legal.

Manifesta que no vol fer cas de lo que diu per fora, de que s'ha sorprès la bona fe de l'arcalde para posar a favor a determinades persones.

El senyor Nello, fassint al senyor López que l'arcalde pot destituir de sos càrreges als individus de consuma, que tingui per convenient, sense que per ferho tingui de mouer la consulta de la Comissió.

Recorda que de l'individu citat pel senyor López, va renunciar a son empleu al signar que para permanecessi havia d'esser examinat.

Dia que el que concorri a l'examen si per ell se prova que no serveix para escriptur, quedarà ab totes les portes tancades i sense cap mena de cap mena, mentre que si accepta el càrreg d'individu li quedarà un bosc de pa para passar la vida.

Afirma que alguns dels que més eriden contra aquestes cassanties van esser nomenats para un arcalde (no l'actual) no obstant i tenir més estat que la que prevé el reglament.

El senyor López no's dona del tot convenent ab les paraules del senyor Nello, i para reformar les manifestacions il·legals dues cassanties de les que abans parlava.

El senyor Nello, dia que les cassanties l'el d'ell per ell, puix aquestes dos senyors permanexen essent dependents de consuma, no havent-se més que destituït de l'empleu de escriptura.

Rectifiquen diferents vegades els senyors Nello i López, intervenint en el debat el senyor Pinilla qui dia que la Comissió de reorganització de serveis va partir de la base de que cap dels empleats municipals se quedés sense empleu.

Indústries desaparegudes.—El senyor Valentí i Camp parla de gran nombre de criatures abandonades que hi han a Barcelona.

Dia que aquestes criatures totes elles calen de família i de medis para educar-se i que s'Ajuntament qui té de convertir-se en tutor d'elles.

Afirma que l'Ajuntament té de preocupar-se de la sort dels trincorars però no aplicant en ells mides coercitives.

El senyor Duran dia que s'ha preocupat alguna vegada de lo que ha manifestat el senyor Valentí, però que els seus entusiasmes se han estroiat davant de les disposicions vigents per les que ni l'Ajuntament ni l'arcalde poden fer res a favor dels trincorars, sinó que es el Govern civil qui té de recollir-los i vetllar para que no se'ls exploti.

Proposa que, no obstant i les disposicions aquestes, l'Ajuntament crei una organització baix l'ampar de la Corporació municipal, la que podria protegir aquestes nens.

Acaba demanant que la proposició del senyor Valentí i Camp passi a la Comissió corresponent.

El senyor Bastardas dia que d'aquí po, que hi haurà escoles suficients, l'arcalde podrà obligar a tots aquests trincorars que van perduts a assistir a les escoles municipals, a més de que podrien trobar vida barata en les cantines populars, que estan en vies de creació.

El senyor arcalde promet preocupar-se de aquesta qüestió i rectifica el senyor Valentí i Camp se dona per prou discutit aquest assumpte.

Orde del dia

S'apropa, ab el vot en contra del senyor Pujol, un dictamen deixat damunt de la taula a la sessió anterior, i en el que's demana que's nomeni a don Ramon Fajóles superintendent de los coses de metges municipals, i als senyors don Marc Montañés i a don Isidor Martínez, que se'ls col·loqui al torn de mèrit.

Se deixa vuit dies més damunt de la taula un dictamen de la Comissió d'Ensenya, que ja hi sigut deixat en l'anterior sessió a petició del senyor Pinilla, i en el que's manifesta que havent acordat l'Ajuntament reduir a cinc centes les places de peons de les brigades d'Ensenya, es impossible distribuir entre les dones brigades de l'Ajuntament els individus que formen la de conservació de jardins, de passeigs i arbrats; y's demana que les places d'aquesta brigada s'amortisin a mida que vagin succeint.

Aquest dictamen ha sigut deixat damunt de la taula després d'una bullfiosa discussió en la que hi han intervingut els senyors Pinilla, Duran, Marsà i Giménez, i en la que diferents vegades ha fet sentir la campana el senyor Bastardas.

El senyor Bastardas, que ha estat reduint a matèria de ferro, onem, pintura, espart, greix, oïls, etc., destinats a les brigades municipals i per valor de 63,610 pessetes.

S'apropa un dictamen concedint part del seu a uns empleats d'escorçadors que han sigut expedients.

Es redira un dictamen de Foment, en el que's proposa que's destini 25,000 pessetes para pagar els jornals durant el present any de la brigada que's crea para les obres que's verifiquen a l'Ajuntament.

Se redira igualment, i a petició del senyor López, un dictamen de la Comissió de Governació que demana que s'entreguin al senyor Delegat regit de primera ensenya la quantitat de 800 pessetes para gastos de matritat.

Se presenta una proposició dels senyors Martínez Gras, Batllé i Fuster, demanant que l'Ajuntament assisteixi en corporació a la cerimònia de posar la primera primera pedra a l'edifici destinat a l'Ensenya, a l'edifici, té d'aixecarse al carrer de les Cortes, entre Urgell i Borrell.

Passa a la Comissió corresponent una proposició del senyor Zardo que demana que el Municipi junti sa veu a la protesta general contra el sistema de presons celulars.

Y, bona final.—El senyor Giménez presenta per escrit i convertida en proposició la seva anterior moció respecte a fer retirar les canals dels edificis públics. El Consistori li pren en consideració.

El senyor Rubió dia que sobre la proposició del senyor Giménez no hi ha lloc a debellar per quant hi ha un article a les ordenances que parla de les canals; aquest article se refereix als edificis de nova planta, i no als de vella planta enclavats al centre de Barcelona.

A més—dia el senyor Rubió—té de sapiguer que el senyor Giménez que sobre algunes edificis als que's refereix la seva proposició no hi pot res l'Ajuntament, per que els són destinats a monument nacional: exemple la Catedral i Botleu.

Si S. S. no té influència ab els de l'Acadèmia de Sant Ferran estigué segur que per ara i tant, quan plogui mullarà.

(Grans rialles).

Rectifica el senyor Giménez fassint sapiguer que ell no es arquitecte com el senyor Rubió però que té sentit comú (ens alegrem de sapiguerho).

El senyor Rubió dia que quan una altra vegada se suscitara aquesta qüestió en el Consistori, va defensar la proposició un catedrati, i la va combatre un que ho havia sigut de catedrati, si ara—dia—la combat un que no es catedrati, la defensa un que estio segur que tampoc ho serà mai. (Més rialles).

El senyor Giménez, cremat com un carra-biner dia que té cervell més clar que'l senyor Rubió.

Davant d'aquesta mostra de modestia i voluntat riu y rient, rient, s'aixeca la sessió a tres quarts de nou.

Jose Florals de la Barceloneta

VEREDICTE ANY I

Premi I. Flor natural.—Número 37, Abril.

Premi II. 150 pessetes.—Número 149, Oda al doctor Robert, tema "Fats".

Premi III. 100 pessetes.—Número 246, Odes míficas.

Premi IV. 100 pessetes.—Número 213, Teobros.

Premi V. Una escriptura d'onix.—Número 225, El mercantilisme de Barcelona y'l Consulat de Mar.

Premi VI. Un objecte d'art.—Número 235, Juguina, l'Orgull.

Premi VII. Un objecte d'art.—Número 51, El Rib.

Premi VIII. Un objecte d'art.—No s'adjudica.

Premi IX. Un objecte d'art.—Número 247, Ensaij biogràfic del marquès de la Mina, considerat com a beneficiador de Barcelona i especialment de la Barceloneta.

Premi X. 100 pessetes.—Número 215, Metamorfosis.

Premi XI. Una obra esculptòrica.—No s'adjudica.

Premi XII. Un artístic bust.—Número 93, Nocturna, de la col·lecció "Cadenes".

Premi XIII. Un objecte d'art.—No s'adjudica.

Premi XIV. Un objecte d'art.—Número 229, Estudi històric, etc. l'el de la filla de Lievan.

Premi XV. Col·lecció d'obres don Balmes.—Número 228, El veritable progrés; tema: Orandiu, etc., etc.

Premi XVI. Una una d'or.—Número 227, Ventades que reporta i pot reportar, etc.; tema: Anglaterra.

Premi XVII. Una esculptura original.—Número 50, Els pescadors, de la col·lecció "Croquis marins"; tema: Del meu album.

Premi XVIII. Obres de mossèn Jacint Verdaguer.—Número 27, Les qüestions; tema: Triptich.

Premi XIX. Un objecte de valor cent pessetes.—Número 245, Don Antoni Raxach Ayat, l'el de 18 juny 1862—4 octubre 1886.

El Jurat calificador: Ferran Aguiló i Vidal, Domingo Ducet, Ramon Miquel i Planas, Manel Folch i Torres, Josep Morató, Aníbal Maseras, Joan Rodondo.

La Comissió Executiva d'aquesta hermosa festa, organitzada per la Lliga Regionalista, Delegació de la Barceloneta i composta dels senyors don Bonaventura Giribés, don Andreu Aymer i don Agustí Granada, ens prega que fem públic que s'ha vist precalat a aplaçar la festa que estava anunciada para'l vinent dia 6, al 13 del corrent a les tres de la tarda, utilitzant para local el Tinglado n.º 2 del Moll de la Barceloneta, (prop del passeig Nacional). Aquest aplaçaament ha sigut de gran utilitat para la Comissió, que ha fet retardar una mica la tasca del Jurat que havia d'examinar-les.

Així mateix ens prega fem públic, para coneixement dels autors promesa, para que sens perdut de temps se serveixin remetre els seus noms i domicilis y'ls fragments dels respectius treballs que ereguin oportuns, de conformitat ab lo que disposava'l cartell anunciador del Concurs.

Informació de Catalunya

Camp de Tarragona

TARRAGONA.—El vinent diumenge, a dos quarts de nou del matí, se celebrava en la plaça de toros un miting en pro de la projectada l'el d'Associació.

Es convocat para una Comissió republicana formada per elements del Comitè federal i la Junta municipal d'Unité Republicana.

Hi prendran part en el matí, a més de característics individus de dita partit, el publicista don Ferran Lozano, el catedrati don Odó de Buon y'ls diputats republicans solidaris don Lluís Morote, don Roderic Soriano i don Julia Nougues.

LLIBRES NOUS

JOSEP CUNILL DE BOSA.—La cuina catalana. Llibreria de Francesc Puig, Barcelona 1907.

L'establiment editorial don Francesc Puig es a Barcelona la primera casa para la publicació i circulació d'obres manuscrites de divulgació científica i de regulació y enlanchament de la vida. Cag com així ha subit presentar al públic l'obra pràctica, l'obra que aplegant coneixement nous i respirant modernitat i cultura ideològica representa a la vegada interès para tothom i sembla com a la tota feta de bon teny i manqués com a necessària al qui no la tingui.

El llibre que ara acaba de donarse a llum reuneix com el qui més aquestes condicions, ja que es una guia de bon teny i bon maner, que es quasi com a diguessim una guia del bon viure. Reuneix més claretat, però explicant ab l'excepció que cal para ferho ben entenedor, una sèrie de maneres pràctiques, conté un llarg aplo de fórmules para cuinar tota mena de plats ab economia i facilitat, llistons de receptes i quantes adreces són útils para l'el servei i la agradir presentació d'una taula. Y tot extens, complet, abarçant un volum en quart de 250 pàgines.

Més apart del valor intrínsec que no pot negarse a aquest llibre, no té d'altres ben remarcables que deuen apuntar. Un es lo l'extens de la presentació, don desobert al seu objecte d'ar a les diligents mans de nostres mestresses de casa i de les noies que volen capacitar-se para ferho. Y l'altre valor, al nostre entendre, qu'el posa para damunt de totes les altres similars, es l'esser català, no solament para la llengua en que està escrit, sinó perquè respon pel seu text a les costums i a la vida catalana y es exaltat i depurat de la mateixa. Ordinàriament els llibres de receptes de cuina, tant els Muros com els més vulgars que corren de mans en mans, responen a les habituds de la deploable quina de Madrid o de la fofina escola de guisar francesa, més cap d'ells té les seves arrels en el nostre mod de viure com aquest. Heus aquí la principal qualitat d'aquesta obra, que si havem recongut ab aquestes ratlles es apart de la seva bona condició, pel tot que's fa qu'el nostre poble no dongui al problema de l'alimentació l'importància que té y que tant calden altres nacions que senten més l'instint de crear generacions sànes y fortes.

J. M. R.

Informació de Barcelona

Carnet d'avui.—A les quatre de la tarda: Acta d'entrega del premi otorgat per l'Ajuntament a la casa Pínce.—A dos quarts de deu del vespre: Sessió a l'Acadèmia Medico-Homeopàtica.—Junta directiva de la Lliga Regionalista.—Conferència sobre Geologia para don Antoni Novellas a l'Ateneu Enciclopèdic Popular.—Conferència de don César A. Torres en el Centre Excursionista de Catalunya.—Sessió de l'Acadèmia d'Història de Catalunya.—Sessió de recepció a l'Associació Nacionalista Radical "Progrés".

Teatres.—Demà i demà passat se farà una funció al teatre Principal que sens dubte omplirà de goig a tots els nens y nenes que concorrin a l'espectacle.

Durant la celebrada obra de l'Apel·les Mestres i el mestre Morera "Nú de Reia" que's posarà en escena en celebració de la diada, se distingeix a cada un un bovol però que, com en Silvestre, pugui obtenir totes les coses que's desitja. Després tindrà

(1) En aquesta sessió ens ocuparem dels llibres extansos d'interès para Catalunya, acobats de publicar, y dels que se'n remeten dos exemplars.

lloc un sortej d'una sèrie de grans premis.

Santoral.—Sant del dia: Sant Tit, bisbe, y santa Dafros, m. r.—Sant de demà: Sant Telesfor, papa, y santa Emiliana, verge.

En cas que l'omnífot concertista americà, Drangoch, donarà l'any vinent una sèrie de concerts a Londres, París, Roma, Milán, Madrid y Barcelona. Els plans que tindrà en aquestes ciutats s'onen "Ortiz i Cusé". Unia representant: Desay y C., Passaig de Gracia, 8.

De l'Ajuntament

V Exposició Internacional d'Art.—Para la Sessió portuguesa s'han rebut les adhesions dels artistes Josep Malhós y Jao Vaz. El primer es el pintor més genuíment portugués, insublimable en els quadros de costums y pertanyent a l'escola del manguinat Silva, el més eminent paisatgista del seu país. En Jao Vaz, es un marinita justament afamat y d'uns artistes de més valia.

Comissió de Foment.—L'arcalde ha interès de la Comissió de Foment que d'interès especial atenció al cuidat dels oradors públics y que ho ordeni així a la Comissió d'urbanització, ab el fi de que, quant arribi l'hora en que deguin reverter a l'Ajuntament, se trobin en el millor estat possible.

Impost sobre millors.—Ahr se feu oportunitat als periodistes de la copia de les bases sobre les que se creará aquest impost. Per excés d'original no podem reproduir-les.

Brigada de fontaneria.—S'ha donat orat en aquesta brigada d'aumentar el doll d'aigua que va a la barriada de Bell-lloc (Sans) doncs l'actual no es suficient.

Visita.—Ha visitat a l'arcalde una comissió de propietaris, representants de l'Associació de Propietaris de Santa Madrona, para donar-li mercès per les gestions fets a Madrid para logar l'aprovació del projecte d'urbanització de les Hortes de Sant Bertran, Santa Xica y Santa Madrona, conseguint que la tramitació s'acabés al menys un any y mitg.

Ademés, la Comissió ha parlat ab l'arcalde de la conveniència de que's gestioni ab el ram de guerra la desaparició de les Drossanes y en primer lloc, la del cos sortint que tancat el carrer o Rambla del Portal de Santa Madrona. Si's pot obrir un pas, la Rambla de Santa Madrona quedaria unida ab el Paratelo y aquelles barridies guanyarien inestimablement tant baix el punt de vista material com moral.

La sal.—L'arcalde fa sapiguer als industrials, ganaders y agricultors que utilitzen la sal com a primera matèria de la seva respectiva indústria, en la conserva de carns o pesca, para benefici del bestiar o bé para l'millorament de les seves terres y desitgi disfrutar del benefici d'introducció de dita especia ab el dret reduït consignat en l'article 28 del Reglament vigent para l'administració y exacció de l'impost de consuma, que s'is consideren ab dret a l'expressada bonificació y volen obtenir para l'any 1907, deuen presentar a l'Administració de l'impost dintre l'plac de quinze dies a comptar des del següent a la publicació d'aquest avís, en el Boletín Oficial de la provincia, una relació expressiva del número de kilos de cada classe de sal blanca o negra que calculen han de necessitar durant el any, a fi de que l'Administració procedeixi a obrir el corresponent o intervenir la entrada y inutilitació de la sal que s'importa ab l'expressat benefici reglamentari.

Avui debataren en el Pabelló Soriano, Madama Margarito ab sos lloons que segons s'assegura són els millors que treballen pels Círculs Europeus.

De la Diputació

Rectificació del Llobregat.—El diu que ve, a dos quarts de deu del matí, se reuniran en la Diputació la ponència d'arcs i diputats para tractar de la rectificació y nou l'el del Riu Llobregat.

Vida corporativa

Col·legi de Notaris.—El dia primer d'aquest mes, prou que's posseïa ab formalitats ordinàries, dels càrreg de degà, censor segon y tresorer respectivament, els senyors designats en la votació reglamentaria del dia 9 del passat desembre, quedant en conseqüència constituïda la Junta para l'any actual de la següent manera:

Degà-president, don Ricard Permanyer y Ayats; censor primer, don Miquel Martí Baya; censor segon, don Manuel Crehuet i Llorens; tresorer, don Guillem A. Tell i Lafont y secretari, don Narcís Balles y Baró.

Col·legi de Farmacèutics.—En la junta darrerament celebrada para aquest Col·legi, varen aprovar-se les dictamenes para l'el dels càrreg de degà, censor segon y tresorer respectivament, els senyors designats en la votació reglamentaria del dia 9 del passat desembre, quedant en conseqüència constituïda la Junta para l'any actual de la següent manera:

Degà-president, don Ricard Permanyer y Ayats; censor primer, don Miquel Martí Baya; censor segon, don Manuel Crehuet i Llorens; tresorer, don Guillem A. Tell i Lafont y secretari, don Narcís Balles y Baró.

Col·legi de Farmacèutics.—En la junta darrerament celebrada para aquest Col·legi, varen aprovar-se les dictamenes para l'el dels càrreg de degà, censor segon y tresorer respectivament, els senyors designats en la votació reglamentaria del dia 9 del passat desembre, quedant en conseqüència constituïda la Junta para l'any actual de la següent manera:

Degà-president, don Ricard Permanyer y Ayats; censor primer, don Miquel Martí Baya; censor segon, don Manuel Crehuet i Llorens; tresorer, don Guillem A. Tell i Lafont y secretari, don Narcís Balles y Baró.

Col·legi de Farmacèutics.—En la junta darrerament celebrada para aquest Col·legi, varen aprovar-se les dictamenes para l'el dels càrreg de degà, censor segon y tresorer respectivament, els senyors designats en la votació reglamentaria del dia 9 del passat desembre, quedant en conseqüència constituïda la Junta para l'any actual de

